

POSLOVÉ SVĚTLA

Neale Donald Walsch

1995

2006

www.andele-svetla.cz

www.vesmirni-lide.cz

Text zevnitř přední strany obálky:

NEALE DONALD WALSCH žije v Ashlandu v Oregonu se svou ženou Nancy. Společně založili nevýdělečnou nadaci, jejímž cílem je předávat poselství jeho knih co největšímu množství lidí co nejrychleji. Walsch cestuje, přednáší a rozšiřuje poselství obsažené v knize **Poslové světla**.

Text zevnitř zadní strany obálky:

Rady pro život

Neale Donald Walsch

Kniha Poslové světla je poutavým a zároveň inspirujícím čtením. Krok za krokem se zabývá smyslem života, zkoumá proces znovutvoření svého já u každého jedince a doplňuje ho úkoly a cvičeními.

„Svět potřebuje vaše světlo. Ale ne až zítra. Ted'. Vy to ovšem víte. Proto jste našli cestu k tomuto dílu, které vám napoví, jak ze sebe můžete světlo vyzařovat. Je to velmi prostá kniha pojednávající o velmi prostém procesu. I když je prostý, nemusí se jevit jako snadný. Tak naslouchejte, sledujte a buďte pozorní. A věnujte pozornost tomu, jak vše zapadá dohromady.“

Ve světě je hodně bolesti a hodně temnoty. Právě ted' potřebuje vaše světlo. Veliká výzva se skutečně dala do chodu. Začíná proces léčby. A vy jste léčiteli.

Jste v místnosti, abyste ji léčili. Jste v prostoru, abyste ho léčili. Z žádného jiného důvodu tu nejste, než abyste léčili.

Text zadní strany obálky:

*Veškeré pojmy v knize
Hovory s Bohem*

*krouží kolem jednoho
ústředního tématu.*

*Smyslem života
je znovu stvořit své Já.*

*Tato kniha to chápe
a funkčně vyjadřuje.*

*Krok za krokem
zkoumá proces znovustvoření
a doplňuje ho úkoly a cvičeními.*

*Přináší materiál
založený na jedné
z nejúžasnějších knih
naší doby.*

- smysl života - duchovní pojetí • duchovní cesta • sebevýchova

Neale Donald Walsch

POSLOVÉ SVĚTLA

Z anglického originálu Bringers of the Light

Památce Francise H. Treona,

*Futzu (Mistra) Gohn Dagow
(klasické jihočínské umírněné
mnišské formy rozvoje osobnosti),
který celý svůj život zasvětil
tomu, aby byl*

Poslem světla.

Svět potřebuje vaše světlo. Ale ne až zítra. Teď. Vy to ovšem víte. Proto jste našli cestu k této knize. Pová vám, jak ze sebe můžete vyzařovat světlo. Je to velmi prostá kniha pojednávající o jednoduchém procesu. I když zmíněný proces není složitý, nemusí se jevit jako snadný. Tak sledujte, prosím, s pozorností.

Naslouchejte tomu, co chce naše kniha říci. Sledujte výsledky ve svém životě. A věnujte pozornost tomu, jak všechno zapadá dohromady.

Že vše zapadá dohromady, to víte. Možná to tak **nevypadá**, ale je to tak. Obvykle když se zdá, že váš život vypadává z celku, ve skutečnosti s ním začíná splývat. A často je to poprvé.

Má to svůj důvod. Souvisí to s hluboce platným metafyzickým principem. Lze jej vyjádřit následovně:

Jakmile se rozhodnete, kdo jste a co jste, začne se vám zjevovat vše nepodobné.

Život se může ukazovat jen tímto způsobem a můžete to očekávat se stejnou jistotou, jako je jisté, že právě čtete.

Chcete-li se stát **Posly světla**, je důležité, abyste pochopili tento princip. Prostě mu musíte porozumět, jinak nemůžete doufat, že tuto práci pochopíte.

Ovšem ještě než tento princip vyložíme, musíte být vděční. Musíte být vděční za to, že jste člověkem, který chce číst tuto knihu. Ani nevíte, jak mnoho to zrovna teď znamená pro celý svět.

Nicméně se to dozvíte.

Ve světě je hodně bolesti. Je tam hodně temnoty. Svět právě teď potřebuje vaše světlo.

Skutečně.

Tak buďte rádi, že to můžete udělat. Začíná vám zábava. Veliká výzva se skutečně dala do chodu. Začíná proces léčby.

A vy jste léčitelé.

Už nebudete vědět, co jste byli předtím. Proto jste přišli na Zemi, v tomto těle, v této době a na tomto místě.

Kniha **Course in Miracle** (Kurz zázraků) to vyjadřuje naprosto přímo:

Jste v místnosti, abyste ji léčili.

Jste v prostoru, abyste ho léčili.

Z žádného jiného důvodu tu nejste, než abyste léčili.

Všechny informace v této knize spadají do jedné ze dvou následujících kategorií: **Principy** a **Kroky**. Každá kategorie má pět představitelů. To znamená, že existuje **Pět** kroků k tomu, abyste se stali **Posly světla**, a **Pět principů**, jež můžete užít k co nejlepšímu zvládnutí oněch kroků.

Na jeden z těchto principů jsme už narazili. Abyste kroky provedli tak, jak si přejete, je nezbytné, abyste pochopili **každý** z Pěti principů.

Tuto knihu budeme spřádat jako nástěnný koberec, přičemž Principy se budou vplétat do textu popisujícího Kroky, takže jasně uvidíte jejich vzájemný vztah.

(1)

POSLOVÉ PRVNÍHO KROKU

Udělejte si jasno o smyslu svého života

Podívejme se na první krok procesu, v němž se budete stávat **Posly světla**.

Pokud jste jako většina lidí, asi jste zatím o smyslu života moc nepřemýšleli. V důsledku toho jste možná velkou část svého času věnovali věcem, na nichž na konci vašeho života nebude záležet, protože nebudou nic znamenat. Ani pro vás, ani pro kohokoli jiného. Jestli se skutečně chcete dostat na rychlou dráhu evoluce, pak musíte co nejlépe využít každý zlatý okamžik života. Takové okamžiky nepoznáte, dokud se nerozhodnete o svém smyslu. Nemůžete se prostě rozhodnout, **jak** se dostanete tam, kam jdete, dokud se nerozhodnete, **kam** jdete.

Jednou jeden člověk zastavil své auto na rohu přátelsky naladěné ulice v přátelsky naladěném městě a zamával na přátelskou osobu stojící poblíž.

„Promiňte mi“, ozval se řidič, „ale zdá se, že jsem zabloudil. Byl byste tak laskav a ukázal mi směr ?“

„Jistě, pane“, odpověděl člověk na ulici. „Kam se chcete dostat ?“

„Nevím“, odpověděl řidič.

„Dobrá, pane“, řekl člověk, který se snažil pomoci, „abych vám však mohl říci, jak tam dojedete, musíte mi nejdříve povědět, kam se chcete dostat.“

Pokud váš život nemá směr, je to proto, že jste si ho nevytyčili. Je-li váš život nenaplněný, pak proto, že nevíte, čím ho naplnit. Jestliže se vám zdá, že váš život nemá smysl, je to proto, že jste se nesnažili využít ho jako nástroje k tomu, abyste si smysl **vytvořili**.

To nám dává První princip: Život sám nemá smysl.

(2)

První princip:

Život nemá smysl ... a to je největší boží dar

Může to znít jako šok pro mnoho z vás, kteří si myslí, že smysl života **existuje** a že naším úkolem je ho najít, odhalit, naučit se mu, rozluštit ho, nějak, někdy a někde ho objevit - a pak podle něj žít.

Může to být šok i pro mnoho dalších, kteří si myslí, že smysl života už odhalili a že podle něj žijí. (Většina lidí, spadajících do této kategorie, ve skutečnosti smysl života nepoznala, jenom tvrdí, že smysl života objevili a že ho akceptují).

Avšak žádný smysl není. Život nemá smysl. Jestliže smysl má, kdo by nám ho uložil ? A pokud řeknete, že Bůh, proč by stvořil smysl a nechal nás ho padesát let hledat. ? (A vezmeme-li v úvahu celou společnost, pak to hledání trvá **padesát tisíc** let). A když řeknete, že Bůh nás nenechává hledat, ale dal nám odpověď, proč nám tedy neodpověděl způsobem, jaký bychom mohli snadno pochopit a neformuloval ho tak, abychom s ním všichni mohli souhlasit ? A řeknete-li, že to Bůh **udělal**, pak se nedíváte, jak vypadá svět.

Ne, Bůh to neudělal. A důvodem, proč nám Bůh neřekl, co je smyslem života, je to, že takový smysl **neexistuje**. Život nemá smysl. **A to je největší Boží dar.**

Přemýšlejte o tom. www.vesmirni-lide.cz www.andele-svetla.cz

Bůh na stránkách života nevykreslil jeho smysl, protože život sám je otevřenou knihou.

Knihou, kterou musíme psát **my**. My se musíme rozhodnout, jaký smysl si vybereme.

Kdyby nějaký smysl vybral Bůh - kdyby Bůh měl účel, který by zformoval do plánu, proč by nám neřekl, jaký účel to je ? Cožpak by nás Bůh nechal trávit roky, desetiletí, **staletí** neustálým hledáním smyslu ?

Těm z vás, kteří si myslí, že „Bůh nám přece jen **oznámil** smysl života !“ , musíme znovu říci, že kdyby tomu tak bylo, odvedl by Bůh velmi špatnou práci, protože podíváte-li se kolem, uvidíte, že **žádný smysl nedal**.

Ovšem pár lidí si myslí, že tento smysl získali. Znají smysl života, pouze všichni ostatní to nechápou.

To je ovšem stanovisko, jež zaujímá **mnoho velkých světových náboženství !** Tato náboženství učí, že znají smysl života. Existují dokonce jedno či dvě náboženství, která prohlašují, že ona **jsou** smyslem života a že všichni se musíme řídit jejich diktáty a usilovně prosit Boha. Jedině tak budeme spaseni.

Pokud však diktát tohoto zvláštního náboženství nebudeme dodržovat, skončíme ve věčném ohni pekelném.

Nic z toho by nebylo takovým problémem, kdyby v podstatě stejný cíl neměly stovky organizovaných náboženství.

Mohl by Bůh tuto práci skutečně tak zfušovat? Kdyby opravdu stanovil smysl života a skutečně nám ho chtěl dát poznat, myslíte si, že by s námi tento nejlepší Bůh mohl komunikovat takovým způsobem, abychom mu nerozuměli?

Nebo je možné, že příčinou toho, proč se nemůžeme dohodnout o smyslu je prostě to, že žádný **není**?

A přesně tak to je. Nicméně mnoho lidí to může akceptovat jen stěží, dokud si neujasní, **proč** takový smysl neexistuje.

Takový smysl neexistuje proto, že Bůh chce, abychom si smysl života **utvářeli sami**. A kdyby tento smysl Bůh už vytvořil, oloupil by nás o největší příležitost a nejlepší nástroj, které můžeme najít k naplnění **funkce** života.

Víte totiž, že i když život nemá smysl, **má funkci**.

Smysl a **funkce** vůbec nejsou totéž. **Funkcí** hodin je tikání, jejich smyslem či účelem pak je ukazování času. **Funkcí** automobilu je vnitřní spalování za **účelem** dopravy lidí z místa na místo. Mikrovlnná trouba **funguje** tak, že uvede molekuly potravin do rychlých kmitů za **účelem** jejich ohřátí.

Život **funguje** zvláštním způsobem, ovšem ne pro předem určený **účel**. Děje se tak proto, že Bůh dal životu funkci **určovat** si účel. Vyjádřeno ještě jinak:

**Vaší funkcí je vytvářet
si smysl života.
Tím si vytváříte své Já.
Vy rozhodujete,
kým a čím skutečně
jste - a kým budete.**

Uvidíte, že Bůh se neustále utváří a přetváří. Bůh se v každém okamžiku rozhoduje, **čím bude příště**. To je nejvíce vzrušující funkcí Boha. (Fakticky je to **jedinou** funkcí Boha.) Je to čisté tvoření.

(Pro lepší a úplné pochopení této pravdy viz **Hovory s Bohem 'Kniha první**.)

Tento princip zde prezentujeme, abyste pochopili, že Bůh vám **nepřidělil** smysl života. Bůh čeká, že si ho vytvoříte **sami**. **Vy sami** si musíte vytvářet **raison d'être**. A právě to zatím neděláte. Nevytváříte si **důvod bytí**.

První krok vede tedy k tomu, abyste se **rozhodli** o tom, co pro vás život je, a abyste **to deklarovali**. Co je smyslem vašeho života? Nemůžete-li tuto otázku zodpovědět, jděte ještě dál: Co je smyslem života obecně?

Ted'... a v tom je zvláštní trik... **nehledejte odpověď u nikoho jiného.** Jen si sedněte a **rozhodněte se sami pro sebe.** Neptejte se sami sebe... **řekněte si to !**

Povězte si smysl života obecně a pak si řekněte, co je vašim smyslem života.

První reakce na toto doporučení se může velmi podobat pocitu „ohromení“.

Můžete si myslet, že téma je příliš velké; že přesahuje sféru vašeho chápání. Nikoli. Pouze uvidíte, že jste si o tom nikdy nedovolili opravdu začít myslet.

Opravdové myšlení o reálném smyslu života a všechny **druhy** nápadů k vám začnou přicházet. Nahrnou se na vás tak rychle, že nebudete vědět, **co** vás zasáhlo. Jakmile se s tímto procesem vyrovnáte, začnete rozlišovat. Vaše mysl se začne zbavovat absurdních nápadů a rychle zjistíte, že vám zůstane jen pár dobrých myšlenek. A i seznam těchto několika se bude dále redukovat. Nevyhýbejte se tomu a přijďte na to, že na smysl života můžete myslet ještě předtím, než jej poznáte.

Takže to víte ještě předtím, než jste si toho **vědomi.**

To, že víte, **co nevíte**, že víte, dělá opravdu hodně. Nesete v sobě poznání, o němž nevíte, že ho máte. Nebo vyjádřeno jiným způsobem, nevíte **ani polovičku toho, co víte.**

Jediným způsobem, jak zjistit, co víte, je **povzbudit se k tomu, co víte.**

To je opravdu velké sousto do úst, a tak si to můžete zopakovat.

„Jediným způsobem, jak zjistit, co víte, je povzbudit se k tomu, co víte“.

Problém není v tom, že neznáte smysl života. Problém je v tom, že **věříte**, že ho znáte.

Jinými slovy, snadnější je rozhodnout se o tom, co je smyslem života, než se vyrovnat s tím, že vaše odpověď by mohla být správná !

Příčinou toho je, že si stále myslíte, že **existuje** nějaká „správná odpověď“ - a pokud ano, není možné, abyste ji jen tak uhodli !

Žádná „správná odpověď“ však neexistuje !

Funkcí vašeho života je **odpovídat na tuto otázku** - jediné tato odpověď je „správná“.

Ano... Bůh vám dal hodně autority.

Ano... Bůh vám dal hodně svobody.

Ano... Bůh vám dal tolik tvořivé síly.

Pokud tomu nevěříte, strávíte léta snahami o **představení** si smyslu života. A zatím Život (Bůh) čeká, abyste si svůj smysl **rozhodli sami.**

Zatím se nesnažte pochopit celý proces nebo jeho „proč“ a „nač“. Zatím jen sledujte instrukce. Později vám to bude jasnější. Tato kniha pojednává o tom, jak se stát **Poslem světla.** Nezabývá se výkladem metafyziky celého vesmíru. A protože má omezený rozsah, vyžaduje, abyste některým tvrzením důvěřovali a prostě jen sledovali instrukce.

Touto instrukcí je:

Udělejte si jasno o smyslu svého života.

A přesně to teď udělejte. Hned teď si napište smysl svého života. Potvrďte si ho.

A jak jsme navrhovali dříve, můžete začít i s širším tvrzením.

Dokončete následující sentenci:

Účelem života obecně je...

Pak dokončete druhou sentenci:

Smyslem mého života je...

Udělali jste to ? Dobrá. Nyní můžete jít dál.

Co ? Ještě jste neskončili ? Jste zaraženi ? Zdá se vám, že dál už to nejde ? Přečtěte si znovu **Hovory s Bohem**. Tentokrát si dělejte poznámky. Pak si znovu pročtěte první stránky této knihy. Klidně si udělejte další poznámky. Podívejte se hlouběji na to, co se vám zdá nepochopitelné. Nebo pokud tomu rozumíte, ale jen se vám zdá, že to nemůžete provést, podívejte se blíže na to, co si nemůžete dovolit udělat.

Je to samotný proces ve vás, který pro vás bude velmi cenný.

Až ucítíte, že můžete jasně prohlásit, co je smyslem života obecně a smyslem vašeho života zvláště, vydejte se na další cestu.

(3)

POSLOVÉ DRUHÉHO KROKU

Přeložte svůj smysl z dělání do bytí

Někteří z vás to možná už udělali - nebo možná **začali** s jistým vyjadřováním bytí. Pokud jste to udělali, přejděte rovnou k třetímu kroku.

Ti z vás, kteří ještě neuskutečnili tento převod, nebo dokonce nevědí, o čem se mluví, ať čtou dál. **Posel světla** musí chápat rozdíl mezi „činností“ a „bytím“ a mezi „děláním“ a „bytím“.

„Dělání" je funkcí těla, „bytí" je funkcí duše.

Správného živobytí se zřídka dosahuje rozhod' nutím v oblasti dělání..., ačkoli někde může **obsahovat** nějakou **funkci** dělání.

Správného živobytí se snadno dosahuje rozhodnutím v oblasti bytí..., což pak vede k jisté funkci dělání.

Aby člověk dosáhl správného živobytí, musí se rozhodnout, co si přeje BÝT, ne co si přeje DĚLAT. Činnost musí vyvěrat z bytí, ne obráceně.

Abychom porozuměli rozdílu mezi oběma životními prožitky, prozkoumejme **Druhý princip**.

(4)

Druhý princip

Jste lidským bytím, ne lidským děláním

Pravdou je, že každou minutu života vaše tělo něco dělá. Je to ovšem činnost pro nějaký důvod. Vše, co s plnou vůlí přikazujete tělu, aby dělalo, mu přikazujete proto, že si přejete dosáhnout jistého stavu bytí... a **neznáte jiný způsob, jak ho dosáhnout**

Chvilí o tom přemýšlejte.

Vaše tělo se udržuje stravou - přikazujete mu, aby jedlo; „děláte" to, protože si přejete, aby dostávalo výživu. Snažíte se být **zdraví**.

Spíte proto, že se snažíte být odpočatí, což vás opět směřuje ke zdraví.

Sedíte proto, že se snažíte být v pohodlí. Stojíte proto, že se snažíte být **mobilní**. Mluvíte proto, že se snažíte být **někým, kdo se domluví**. Posloucháte proto, že chcete být chápaví.

Seznam pokračuje dál, ale nikdy se nezmění. Dělání vždy směřuje k nějakému bytí.

Všechno, co svou vůlí přikazujete tělu, děláte v zájmu dosažení nějakého stavu **bytí**.

Vyzkoušejte si následující cvičení. Napište si seznam věcí, jež vaše tělo provádělo, a pak si vyznačte **bytí**, jehož jste chtěli dosáhnout.

Takový seznam vám bude sloužit jako příklad toho, jak dokončovat níže naznačené položky.

Je to vynikající cvičení k vyjasnění si motivů našeho chování.

Činnost **Bytí, jehož chcete dosáhnout**

Četba této knihy **Moudrost, jasnost, pochopení**

Autorské psaní **Sdělení, spojení, vyjádření**

Doplňte sami

Mytí nádobí

Pravdou ovšem je, že vaše tělo provádí některé věci bez vaší vůle. Dělá je prostě **automaticky**. **Automatické** tělesné reakce jsou odrazy či projevy stavu bytí, jehož jste už dosáhli, spíše než snahy ho dosáhnout.

Sledujete to ? Je vám to jasné ? Podívejme se na některé příklady.

Když se smějete, je to **automatická** reakce na stav bytí, jehož jste už dosáhli a jež se nazývá **štěstím či radostí** - nebo v některých případech **nervozitou**.

Když se vám divoce rozbuší srdce, je to automatická reakce na už dosažený stav bytí nazývaný vzrušením - nebo v některých případech **vystrašeností**.

Když se tep vašeho srdce zpomalí a ustálí, je to automatická reakce na dosažený stav bytí zvaný **klid, pokoj**.

Vidíte tedy, že automatické prováděcí funkce těla mysl užívá k odrazu stavu bytí, zatímco volní funkce mysl užívá k dosažení stavu bytí.

V obou případech je to mysl, která tělu přikazuje, signalizuje „provádět“ to, co „provádí“ - a je to mysl, která se domnívá, že „činnost“ je jediným způsobem, jak „bytí“ dosáhnout.

Pokud vám stále není jasné paradigma **automatických a volních reakcí**, popovídejte si o tom s nějakým hercem.

Pro herce může být noční můrou, když mu režisér řekne, aby se „vulgárně smál“ nebo aby se „hystericky rozbředel“, ale herec se vyučuje tomu, aby **byl** někým, kdo na požadavky režiséra **reaguje automaticky**.

Ano, jsou takzvaní „techničtí“ herci, kteří mohou stvořit tělesnou akci na povel..., ale v posledních letech se to pro tak slavné herce, jakými jsou Dustin Hoffman, Al Pacino, Meryl Streepová, stalo přímo hereckou „metodou“.

Při své metodě herec **myslí na věc** nebo si **vzpomíná na nějakou dobu**, které u něho v minulosti vyvolaly stejnou emocionální reakci jako ta, kterou od něho vyžaduje scénář. Takto herec svou myslí klame tělo, podněcuje je k pláči či úsměvu, nebo dokonce k salvám smíchu. Když mysl vyšle tělu signál, tělo neví, zda to, co mysl prožívá, je „skutečné“ nebo jenom vzpomínka. Pro tělo je to vždy stejné.

Proto se nám rozbuší srdce nebo i vyrazí studený pot při vzpomínce na krásnou ženu či báječného muže a vášnivě romantické období. V přítomném okamžiku se neděje nic, **ale tělo to neví**. Přijímá z mozku naprosto stejné signály, jako když ono dobrodružství zažilo poprvé.

Podobně může vzpomínka obnovit strach, na který tělo reaguje stále stejně.

Abychom si to zopakovali: mysl může tělu „říci“, aby „provádělo“ věci ze dvou různých důvodů. Může tělu přikázat provést něco v zájmu **dosazení** stavu bytí (to se nazývá volním jednáním), nebo mu může sdělit, aby provedlo něco kvůli projevu **už dosaženého** stavu bytí (to se nazývá automatickou reakcí).

V každém případě vždy někým jste. A to, kým jste, vaše tělo vždy demonstruje. Někdy je tento projev velmi jemný, jindy nikoli, ale demonstrace nikdy nekončí.

Vaše tělo je živou demonstrací stavu bytí, v němž sídlí vaše duše.

S ohledem na Druhý krok se teď podívejte na deklaraci svého smyslu života tak, jak jste ji vyhlásili v Prvním kroku. Je tato deklarace vyjádřením „bytí“, nebo vyjádřením „dělání“ ?

Pokud vyjadřuje „dělání“, pak Druhý krok od vás vyžaduje, **abyste jej převedli do vyjádření bytí**.

Jako pomocníka použijte předchozí tabulku.

Důvod, proč se to po vás žádá ? Jen tehdy, **když vaše činnost vychází z vašeho stavu bytí a je spíše jeho projevem, než by se snažila jej vytvářet, můžete se vždy dostatečně soustředit na to, abyste byli Posly světla**.

Většina světa za tímto paradigmatickým „bytí/provádění“ zaostává. Lidé se točí jen kolem dělání, dělání, dělání a doufají, že tím dosáhnou stavu bytí („štěstí“, „klidu“, „hojnosti“, „osvícenosti“... čehokoli), něčeho, co se jim vyplatí.

Smutné na tom je, že většina lidí toho nedosáhne. Celý život tráví děláním toho nebo toho, a rozvíjejí tím jen hromadu „dělání pro dělání“.

Takže, pokud jste to ještě neudělali, dokončete nyní **Druhý krok**. Vezměte nějakou činnost, kterou jste si včlenili do smyslu života, a převedte ji do popisu bytí.

A pak... jděte dál.

POSLOVÉ TŘETÍHO KROKU

Stav bytí, který jste popsali, si osvojte hned teď, bez ohledu na to, co děláte

Dobrá, prošli jste první dva kroky k správnému živobytí a k tomu, abyste se stali **Posly světla**.

Mimochodem, „správně se živící“ člověk **je Poslem světla**. Protože všichni správně se živící lidé **jsou tím, kým skutečně jsou...** a skutečné bytí je světlem, jež se **snaží přinést !**

Dostali jste to ? Je to ve vašem srdci ? V celém vesmíru není nikdo poslem světla než světlo vašeho bytí. Nechte tedy své světlo zářit před lidmi, aby viděli vaše dobré dílo a oslavovali vašeho Otce na nebesích.

A řekl jim: „**Přichází snad světlo, aby bylo dáno pod nádobu nebo pod postel, a ne na svícen ?**“ (Mk 4,21)

„**Nikdo nerozsvítí světlo, aby je posta' vil do kouta nebo pod nádobu, ale dá je na svícen, aby ti, kdo vcházejí, viděli.**“ (L 11,33)

Pamatujte si, že jste v místnosti, abyste ji spasili. Jste v prostoru, abyste jej spasili. Jste v domě, abyste vyléčili dům..., „aby ti, kdo vcházejí, viděli“.

Z žádného jiného důvodu zde nejste.

Jak vyzařujete světlo svého bytí ? Především oddáním se správnému živobytí, což znamená, že si nedovolíte pro živobytí dělat nic, co znásilňuje váš nejhlubší vnitřní smysl toho, čím jste.

Vzhledem k tomu všemu nesmíte jednat ukvapeně. Neboť když si osvojíte Třetí krok a provedete ho postupně tak, jak je zde vylíčeno, zjistíte, že se **automaticky** vzdálíte od „špatného živobytí“. Stane se to správným způsobem a ve správný čas. Můžete dokonce shledat, že se **sami zapálíte** pro práci, kterou jste nikdy nedělali nebo u které byste nikdy nezůstali. Bude se to podobat tomu, co dělá váš šéf, když nejste opatrní. Ze to je pro vaše dobro, poznáte jen tehdy, když jste schopni přesně rozlišovat (obvykle dokonce podvědomě, mimovolně).

Takže hned nedávejte výpověď a nepřestávejte se svou prací. Tato kniha to nedoporučuje ani to není obecně součástí popisovaného procesu.

Přesto se nenechte překvapit tím, když výsledkem vašeho postupného **pohybu k bytí** bude, že po pár týdnech či měsících zjistíte, že už se nemůžete angažovat v práci, jež běžně plnila vaše dny.

V tom okamžiku zjistíte:

Získali jste odvahu: raději chcete život tvořit než jen žít

Třetí krok má často za následek velký posun lidské zkušenosti. Proto je Třetí krok sám o sobě velkým pohybem. Je to posun od soustředění se na to, co **děláte**, na to, čím jste.

Pokusme se teď o malý experiment, v němž se ihned posune naše soustředění. Zrovna čtete tuto knihu a držíte ji v ruce. To je to, co **děláte**. Když na vás teď někdo zavolá: „Co teď děláš?“, řeknete: „Právě čtu tuto hezkou knihu“. Odpovíte tak proto, že většinu času myslíte na to, co **děláte**. Díváte se, abyste viděli, čeho se účastní vaše tělo, a podle toho odpovíte na otázku. Je to přirozené, dané tím, jak se soustředíte na život.

Ale teď se soustředěte na to, čím jste. Právě teď, v tenhle okamžik. Co **jste**? Zavřete oči a vyrovnejte se s touto otázkou.

Dobrá. Teď dokončete následující sentenci:

Právě teď jsem...

Dobře. Velmi dobře. Máte ideu. O tom, co se s vámi děje, získáte jasno, jen když se soustředíte na to, co jste, právě tady a právě teď.

Teď si však povšimněme, že váš současný stav bytí nemusí být takový, jaký jste si předem vybrali. Můžete zakusit to, že bytí, jež jste popsali ve výše dokončené sentenci, je bytím, které bylo **indukováno**, chcete-li, vaším čtením této knihy.

Často tak vidíme stavy bytí. Představujeme si, že je vyvolala či způsobila naše vnější zkušenost. Nicméně - podívejme se na Třetí princip.

(6)

Třetí princip

**Vším, čím jste, jste proto,
že jste si vybrali tím být**

Jestliže se v daném momentě bojíte, pak proto, že jste si to vybrali. Máte-li radost, je to proto, že jste si ji vybrali. Pokud se rozčilujete, pak proto, že jste si to vybrali. Jestliže se trýzníte, pak proto, že jste si to vybrali.

Jste-li milováni, pak proto, že jste si to vybrali. Jste-li ignorováni, pak proto, že jste si to vybrali. Pokud žijete pomáháním druhým, pak proto, že jste si to vybrali. Žijete-li zraňováním,

pak proto, že jste si to vybrali. Žijete-li moudře, pak proto, že jste si to vybrali.

Cítíte-li se špatně, pak proto, že jste si to vybrali.

Tento seznam by mohl jít donekonečna.

A skutečně to tak je.

Pochopte, že **bytí** je stavem, v němž člověk je, nikoli jednáním, jež koná.

Nemůžete se **dělat** „šťastnými“, „šťastnými“ můžete jen **být**. Závisí to na tom, čím **jste se rozhodl** být.

Nemůžete se **dělat** „smutnými“. Nemůžete se **dělat** „bojácnými“. Nemůžete se dělat „špatnými“, „zraňovanými“ nebo „rozčilenými“. Můžete takoví jen **být**.

A co způsobuje, že takoví **jste**? Mnoho lidí se domnívá, že to záleží na vnějších okolnostech; na tom, co dělá někdo jiný nebo něco jiného. Tak tomu však není. Je to vaše **rozhodnutí**, že to způsobuje někdo jiný. Je to vaše **volba**.

Na celé záležitosti je složité následující: tolik výběrů provádíte tak automaticky, jsou tak hluboko založeny ve vaší dřívější zkušenosti, že se zdá, že je nemůžete kontrolovat. A tak to **vypadá, jako by** vaše reakce způsobovalo jednání druhých nebo vnější zkušenost.

Pravdou však je, že si vybíráte stav, v němž se nacházíte. A jediný rozdíl mezi vámi a těmi, kteří zvládají tento život, je ten, že oni volí jinak.

(K detailnějšímu výkladu tohoto tématu viz **Hovory s Bohem - Kniha první.**)

Zde je třeba zdůraznit, že **bytí** si člověk vybírá, že není indukované. Jak se píše i dále, můžete si vybrat být čímkoli. **Proč** si to vyberete, je jiná věc - námět na celou další knihu. Nicméně víme tolik, že tato volba není vynucená. Často se **zdá být** vynucená, ale nikdy není.

Můžete si vytvořit stav bytí prostě tím, že si **jeden vyberete**. A můžete si ho vybrat **kdykoli a kdekoli**.

Stav bytí je pocit, ne akce. Nicméně tohoto pocitu se můžete ujmout **jedním určitým způsobem**. To znamená, že máte moc **rozhodnout se, jak se budete cítit**, i to, jak se cítíte **právě teď**.

To je velké tajemství lidského setkávání. Je to velký dar a velký nástroj. A s tímto nástrojem se vám otevírá celý vesmír a veškerá svoboda, jakou byste mohli chtít, přičemž je vám zaručen prožitek toho, kým skutečně jste.

To je pravda, jež nás osvobozuje.

Aby tato zásada fungovala, musíte ji přijmout alespoň jako možnost. A když ji jako možnost akceptujete, vraťte se ke Třetímu kroku. Zvolte si posun ke stavu bytí popsanému v Druhém kroku - zvolte si **bytí** bez ohledu na to, **co „děláte“**.

To je model, podle něhož lidé získávají správné živobytí. Je to, jak říká titul báječné knihy Terry Cole-Whittakera, **Vnitřní cesta od toho, kde jsi, k tomu, kde chceš být**.

Vyberte si tedy stav bytí, jaký chcete prožívat v sobě a prostřednictvím sebe. Pak takoví

budíte. Jak ? Je to věc soustředění. Záleží na tom, na co soustředíte pozornost.

Pokusme se například o jeden ze stavů bytí. Vyberme si... **klid**. Jen pro účel tohoto cvičení si řekněme, že to chcete a že jste si zvolili vždy a všude prožívat stav míru a klidu.

Dobrá. Nyní se na minutku soustřeďte. Kontaktujte se s tím. Sledujte, co cítíte. Odložte knihu, na minutku relaxujte a pak se k tomuto místu hned vraťte.

Dobře. Nyní si vyberte **být klidný...** každou minutu každé hodiny po zbytek tohoto dne. Myslíte si, že můžete být klidní ? Můžete, jestliže se přímo **přilepíte ke svému závazku**. Když se přimknete ke svému závazku a budete se stále soustředit na svůj cíl (být „klidný“), zjistíte, že vaše tělo **automaticky dělá takové věci**, aby vám pomohlo a umožnilo vám **takové bytí zakoušet**.

Tělo vás nejprve zkontaktuje či povede k povšimnutí všeho, co se liší od toho, co jste si vybrali. (Čtvrtý princip v další části vám vysvětlí proč). Pak vás tělo **povede ke klidu** a bude vás **odvádět** od toho, co není klidem. Už pro ně nebude příjemné či možné dělat něco jiného, takže vyzkouší všechny možné triky.

Například vyjdete z hlučné místnosti. A zapomenete na televizní zprávy. Najednou zjistíte, že určitá hudba je pro vás nepřijatelná. A budete provádět ještě subtilnější triky. Můžete najít způsob, jak odblokovat dopravní hluk na příjezdové cestě ke svému domu nebo jak při jízdě do supermarketu umlčet děti na zadním sedadle, jejichž křik normálně trhá uši. Budete ignorovat to, co by jinak mohlo být nesnesitelným horkem, nebo budete bolest u zubaře pokládat za něco normálního.

Tímto způsobem se naučíte vše ovládat myslí. „Zapomenete“ na bolení hlavy nebo budete „ignorovat“ momentální frustraci ve prospěch větší či důležitější zkušenosti, kterou jste si vybrali. Proces, který jsme nazvali Třetím krokem, není nijak zvláštní. **Je to postup, který v životě používáte znovu a znovu**. Pozoruhodné na tom není, že jste ho užívali už předtím, ale že jste si nemysleli, že ho můžete užívat, **kdykoli si budete přát**.

Nyní, jak už jsme řekli, jste došli k tomu, že vaše tělo začíná automaticky dělat věci, které vám umožní zůstat ve stavu bytí závislém na stupni, v jakém projevujete svou závaznost a odhodlanost.

Všichni jsme už viděli, jak tento proces funguje v maličkostech každodenního života. Pokud **se rozhodnete něčím „být“** - ať už klidnými, veselými nebo úspěšnými - **nic na světě vás nemůže zastavit**.

Platí to ovšem i pro případ, kdy se rozhodnete být depresivní, rozháraní či neschopní. Nic, **nic** na světě vás nemůže zastavit.

Pokoušet se rozveselit člověka, který se rozhodl být smutný ? Na to zapomeňte. Mrháte časem.

Totéž platí pro člověka, který se rozhodl být klidný.

Takže když se rozhodnete něčím „být“ (to jest vyjádřit, prožít a naplnit stav bytí, pro který jste se rozhodli) a když se ke **svému rozhodnutí doslova přilepíte** bez ohledu na to, jaké je, vaše tělo dříve či později zjistí, že **automaticky dělá věci**, které zlepšují možnosti prožitku takového bytí.

Dávno předtím se však do akce zapojila vaše **mysl**. Obecně jste bytostí složenou ze tří částí

- z těla, mysli a ducha - a všechny tyto tři aspekty vašeho bytí se zapojí, jestliže přijmete bytostné rozhodnutí a přimknete se k němu. Takové rozhodnutí totiž spouští jaderné reaktory v každém vlákně vašeho bytí na každé úrovni vašeho fungování. Jsou to klíčky, jež startují motor tvořivosti.

To vysvětluje, když jednou přijmete rozhodnutí k bytí, proč ze svého života začnete automaticky vylučovat vše, co se liší od toho, čím chcete být. Děje se to na téměř podvědomé úrovni. Prostě si ani **nemusíte uvědomovat, co děláte**. Vaše starostlivá rodina, přátelé a spolupracovníci vám dokonce mohou říci: „Jsi si jistý, že víš, co děláš?“ Nebudete schopni jim odpovědět, protože si opravdu **nemůžete** být jistí.

Přešli jste v určitém smyslu na automatické fungování. K tomu patří vaše instinkty, reakce a vnitřní rozlišování. To se děje, když „necháte věci jít podle Boží vůle“. Můžete shledat, že saháte po cigaretě a pak ji náhle z neznámého důvodu odložíte... a nikdy si už nezapálíte. Nebo zavoláte nějakým přátelům, zavěsíte sluchátko a už se s nimi nikdy bavit nebudete. Nebo půjdete do práce, ale najednou se otočíte, vrátíte se domů a na své dosavadní pracoviště se už nikdy nevrátíte. Něco ve vašem nitru vám řekne „už ne“. Jistý intuitivní zpravodaj vám prostě s klidem sdělí: „Je čas s tím skončit. Je třeba jít dál. Je čas na změnu.“ A veškerý strach, veškerá úzkost, které v souvislosti s tím můžete pociťovat, jsou náhle pryč.

Budete-li se **soustředit** na stav bytí, který jste si vybrali, nebudte překvapeni, když během pár dnů, týdnů či měsíců prostě rozvážete jistá přátelství a „navážete“ jiná, když před bývalým fyzickým prostředím budete dávat přednost jinému, když skončíte se svým dosavadním zaměstnáním a vyberete si jiný způsob „živobytí“. Dříve či později stejně skončíte s „vytvářením živobytí“ a všechen svůj čas věnujete **vytváření života**.

To je pohyb, jímž jdete ke správnému živobytí. To je proces, v němž tvoříte a vyjadřujete své pravé Já.

Budete-li důvěřovat tomuto procesu, zjistíte, že si **můžete** osvojit určitý stav bytí (a pokud si přejete, pak i více stavů) a prožívat jej. A zjistíte, že stav vašeho vnitřního bytí nemá a nebude mít nic společného se stavem vnější zkušenosti.

Nic nezmění ani zubařské křeslo, ani křičící děti. Vnější okolnosti vašeho života už nad vámi nebudou mít moc a budete si vytvářet vnitřní zkušenost své duše.

Snadno a bez nějakého úsilí se odloučíte od vnějších podmínek, jež budete chtít eliminovat, a přimknete se k těm, které si přejete udržet (už pro vás nebudou „rozkladné“ bez ohledu na to, jak rozvratně na vás působily), a tak se **znovu přetvoříte** do obrazu a podoby toho, čím a kým skutečně jste.

Nicméně jsou ještě některé věci, o kterých byste v tomto procesu měli vědět, abyste mu důvěřovali.

POSLOVÉ ČTVRTÉHO KROKU

Sledujte opozici a vzývejte ji jako příležitost

První věcí, kterou potřebujete znát, je, že budete mít opozici. Opozici ve formě lidí, událostí a okolností, opozici, jež bude vytvářet bariéru vůči všemu, co řeknete, proti všemu, čím budete prohlašovat, že **jste**.

Nejde ovšem jen o fakt opozice, ale o to, že tato opozice bude **narůstat**. Bude větší, než kdy předtím. Takže jestli jste si dříve mysleli, že máte problémy, hodte je za hlavu, protože - slovy nenapodobitelného Jimmyho Duranta - „Přece se z toho nezblázníte“.

(Pokud nemáte nejmenší tušení, kdo je Jimmy Durante, udělejte dva kroky zpět a obraťte se; neminuli jste generální štáb a ani jste nesebrali 200 dolarů.)

Fakt, že „věci se před zlepšením zhorší“, nemusí být tou nejvzrušivější zprávou, kterou vyčtete

z této knihy. Přesto vám to musíme říci - a když pochopíte, proč tomu tak je, skutečně budete mít potěšení z toho, jak věci probíhají. To souvisí se **Čtvrtým principem**:

Čtvrtý princip

Jakmile se rozhodnete, kým a čím jste, bude se vám zjevovat všechno nepodobné

Tak to je a tak to být **musí**. Teď se však snažme pochopit proč.

Abyste postihli to, o čem se mluví, musíte jasně vidět pravdu o opozitním. Pravda o opozitních věcech je ta, že **neexistují** jinak než navzájem.

„Teplé“ neexistuje jinak než v prostředí či prostoru, v němž je „chlad“. „Dlouhé“ neexistuje jinak než v prostoru „krátkého“. „Rychlé“ nemůžeme vůbec chápat, dokud neexistuje nějaká věc „pomalá“.

Ve světě relativností (který jste si mimochodem zvolili pro trávení většiny svého času) je určitá věc jen tím, co JE relativní k JINÉ věci, která jí NENÍ.

Chápete? Může to znít trochu zmateně, ale rozumíte tomu? Měli byste slyšet, jak vám v uších zní enormní pravda.

Je to jen jiný způsob vyjádření toho, že v našem přítomném stavu existence je všechno relativní.

Nicméně tato zásada aplikovaná na metafyziku získává jistou, velmi zajímavou perspektivu. Jestliže není ničím kromě prostoru, v němž není, pak VY nemůžete být NIČÍM kromě prostoru, v němž VY nejste.

A tak se protějšek toho, čím si přejete „být“, objeví téměř ihned, jakmile je vaše přání „být“ formulováno. Vskutku, vaše duše si sama načrtává tyto podmínky. A Bůh dá duši vše, co napřed nazve největším darem největšího stvořitele, aby se duše mohla naplnit v tom, co je její největší touhou.

Tak duše vděčí Bohu za poklady, jež se nazývají životními podmínkami a událostmi. Duše pak bude vítat všechny životní zkušenosti a bude je oceňovat stejně, bez ohledu na soud „dobrého“ a „zlého“.

Pokud cítíte, že chápete pojetí ztělesněné v této základní životní zásadě, vraťte se zpět k tomu, co bylo řečeno ve Čtvrtém kroku.

Řekli jsme: „Nejenže bude existovat opozice, ale bude narůstat. Bude větší než kdy předtím.“ Také jsme prohlásili, že „když pochopíte, proč tomu tak je, budete se skutečně radovat z toho, že se věci obracejí horším směrem“.

Důvodem vaší radosti to bude proto, že poznáte „opozici“ jako bezpečné a jisté znamení toho, že jste na cestě transformace, na cestě ke slávě, na stezce směřující výše.

Důležité pro vás je také vědět, že ve **velmi reálném** metafyzickém smyslu „na konci tunelu existuje světlo“. Projevy a působení těchto negativních opozit, o nichž mluvíme, jsou dočasné a jejich smyslem je navždy vyléčit **jakýkoli** negativní pocit, který máte o vnějších zkušenostech svého života.

Nyní předvedeme, jak toto léčení probíhá.

Jako příklad opět využijme klidu. Řekněme, že jste rodič a prohlásíte: „Jsem **klidný**“. V okamžiku, kdy to prohlásíte, se vám ve zkušenosti objeví vše, co se **nepodobá** „klidu“. A děti začnou být hlučné - hlučnější než kdy předtím !

Vy však budete **volit** svou reakci, neboť budete znát a chápat, proč se tak děje. Zvolíte si nahlížet toto „opozitum“ jako **dárce**, který vám přináší šanci zakoušet a vyjadřovat klid, nebo jako zloděje, který vás o klid okrádá ?

Předpokládejme, že si zvolíte být klidní. S tímto závazkem a soustředěním nebudete reagovat starým způsobem; nestanete se hlučnými a chaotickými jako děti, jen zvýšíte hlas a požádáte je, aby ztichly. Prostě tímto momentem projdete klidně a chladně.

A ještě než si to uvědomíte, se děti mohou skutečně ztišit samy, neboť přeberou vaši energii. A jestliže to neudělají, mnoho na tom nezáleží. Ten moment jste zvládli. Změnili jste své prožívání. Dny a týdny se budete soustředit a budete sledovat, že děti si už nebudou vynucovat pozornost hlukem. Fakticky nahlédnou opak. To vás i děti skvěle povzbudí.

A vy zaznamenáte, že začne převažovat klid.

A tak to bude v každé oblasti vašeho života. Čímkoli si zvolíte „být“, toho protějšek, opak se objeví (nebo se stane zjevnější, že tu vždy byl !). Pak, jakmile se vyléčíte z iluze, že vy jste tímto „protějškem“ a odhodlaně se dál budete soustředit na to, čím **skutečně** jste, a ještě více to vyjadřovat, to opozitní už na vás nebude mít žádný vliv. Stane se pro vás neplatným a

prázdným.

A jako všichni Mistři, už nikdy se neodsoudíte k tomu, co jiní nazývají špatným, neboť budete vědět, čím stále zůstáváte a co pro vás zmizelo. To jest, přestanete to udržovat v jeho přítomné formě, přestanete produkovat jeho přítomný efekt.

A i když vás bude obklopotvat temnota, nebudete ji považovat za prokletí. A pak se jako všichni Mistři stanete **Posly světla**.

(9)

PÁTÝ KROK OBNOVENÉHO TVOŘENÍ

Dovolte formě, ať se tvoří sama

Dostáváme se konečně k otázce formy. Čím nám může sloužit ? Jak bude vypadat bytí **Posla světla** !

Jsou dva způsoby, jak nejhlubší touhu srdce obrátit do fyzické formy. Můžete se snažit upravit svou touhu do předem určené formy, nebo můžete formě umožnit, aby se stvořila sama.

Samozřejmě se předpokládá, že se budete držet druhého kurzu.

Jestliže trváme na tom, že naše přání se budou manifestovat v jedné zvláštní formě, ve skutečnosti omezujeme Boha. Ale když opustíme každé přednostní právo, vytvoříme prostor pro úžasnou tvorbu.

Jednou z prvních otázek, kterou pokládají lidé, kteří chtějí sloužit druhým, je: „Co mohu **udělat**, abych byl **Poslem světla** ?“ To by však mělo být jejich poslední otázkou.

Nejdřív se posuňte ke stavu bytí, v němž sídlí **Posel světla**, a pak umožněte, aby z tohoto stavu oteklo „dělání“ vašeho života.

Co je stav bytí ? Je to cokoli, Čím chcete být. Máte na výběr. Musíte se rozhodnout.

Co je světlo, jež chcete sdílet, co si přejete přinášet a předpovídat druhým ? Kdybyste to mohli pojmenovat, jaké byste zvolili jméno ?

Je to něco zapáleného uvnitř vás, co byste měli znát, co se stále plně uvolňuje a vyjadřuje a činí životy druhých lepšími.

Co to je ? Čemu se podobá tento **pocit** !

Pamatujte si, že to není nic, co byste měli **dělat**. Je to něco, čím byste měli **být**.

Je to láska ? Péče ? Spása ? Můžete být ještě víc **bez ohledu na to, co děláte**.

Kouzlo je v tom, že čím více **jste**, tím více to, co **děláte**, perfektně zapadá do toho, co vám umožňuje „být“ ještě víc !

Důvěřujte tomuto procesu. Funguje to.

Zjistíte, že formy - fyzické způsoby „být“ nějakou věcí - se najednou začnou samy „ukazovat“.

Na jednom příkladu to můžeme ukázat snad ještě jasněji.

Jeden člověk se kdysi rozhodl, že chce „být“ tím, komu se říká „léčitel“. To byl stav bytí, který cítil hluboko ve své duši, a přál si jej vyjádřit.

V takzvaném „reálném světě“ teď nemohl najít práci, která by mu umožnila „to dělat“. Hledal v inzertních nabídkách, ale nenašel moc takových, které by říkaly: „Větší národní korporace hledá léčitele“, nebo „Místní společnost hledá léčitele za skvělý nástupní plat“.

Zklamáný, ale nezlomený se rozhodl otevřít si vlastní obchod, zahájit vlastní „praxi“. Stále neměl žádnou formu, kadlub, do něhož by vlil svou touhu. Tak si jednu formu vytvořil. Rozhodl se, že může být „léčitelem pomocí krystalů“. Nebo možná „masážním terapeutem“. Nebo snad „psychospirituálním poradcem“. Nebo „duchovním nové doby“ v církvi, kterou by si sám vymyslel.

Vytvořil si formu, kterou cítil jako silnou práci, a otevřel si obchod. A všechno bylo skvělé. Kromě toho, že sotva někdo přišel. A těch pár lidí, kteří přišli, neměli moc peněz, takže mu zaplatili jen málo nebo vůbec nic. On však nepovažoval za „správné“ žádat po nich nějaký poplatek, protože to téměř **doslovně bral jako hru** a styděl se za práci něco vyžadovat, neboť cítil, že sám si nic nezaslouží.

Tak k smrti hladověl. Ovšem ne doslova. Ale v představách ano. Jeho život se časem změnil na bídny rosol. Partnerka ho opustila a prohlásila o něm, že se v důsledku „krize středního věku zbláznil“. I jeho staří přátelé si mysleli, že přišel o rozum. A i když už byl sotva schopný postarat se sám o sebe, aby slušně žil nebo bral nějakou formu státní podpory, nebo přinejlepším aby se nějak protloukl - chtěl toto všechno obětovat, protože „dělá, co chtěl“.

Ve svých nejlepších dnech dokonce mohl svůj dnešní existenční stav **ospravedlnit** tímto prohlášením. Nicméně něco hluboko uvnitř mu říkalo, že někde je nějaká „lež“, nepravda. Je to vzorec, který nezná, tajemství, jež mu nikdo neprozradí. Občas si hoře říkal, že by nemělo být těžké sloužit Bohu či člověku. **Nemělo by těžké tím být.**

A není.

Tajemstvím je **nevnucovat formu**. Dovolte formě, aby se vytvořila sama.

To nám přináší Pátý princip:

(10)

Pátý princip

Bytí se stává formou

Faktem veškerenstva zůstává, že jste bytím ve formaci. Nepotřebujete přinášet žádné jiné

„informace“ kromě té, **čím jste** v procesu života, abyste to, co jste, manifestovali ve formě. Pouze musíte procesu „formace“ umožnit, aby proběhl svým způsobem a ve svém čase.

Co to znamená „svým způsobem“ ? To je to, co vysvětlovala tato kniha. Shrňme si to.

To, jak se bytí stává formou, se děje především sebepočítím. Bytí počíná to, co si přeje „být“ (**Kroky první a druhý**). Dostává se do stavu bytí bezprostředně, bez ohledu na vnější podmínky či okolnosti (**Třetí krok**) či skutečně **v reakci na to (Krok čtvrtý)**. Nakonec se vytváří samo kolem svého vlastního konceptu. Vytváří si způsoby, aby se prožívalo **ve formě**, kterou zakoušelo v beztvorosti.

Dokud nedokončíte všech pět kroků, budete se shledávat neinformovanými. To jest, nebudete vědět, kdo jste. Nebudete mít dostačující informace. Až budete **dostatečně ve formaci**, poznáte a prožijete, kdo jste **ve fyzické formě**.

To je druhý způsob vyjádření, že váš vnější život začne reflektovat vnitřní realitu o tom, kým jste a kým jste si vybrali být.

Pamatujte, že vše začíná stavem bytí, který si nezávisle vyberete. Může to být i značně svévolná volba. Jistý stav bytí si vyberete prostě proto, že ho preferujete nebo po něm toužíte. Tento výběr však musíte provést nejdříve. Teprve pak můžete něco získat.

Takže si vyberte svůj životní cíl a umožněte, aby dosáhl stavu či stavů „bytí“. Pak se do tohoto stavu přesuňte, ať už je jakýkoli. Sledujte, jak se vaše tělo oddaluje od toho, čím nejste. A neodporujte tomu, co je proti vám v opozici. Prostě se jen soustředte na své bytí, a to tak, že budete stát v jeho centru a sledovat zázrak.

Bytí dříve či později **vytvoří** formu. Není to záležitost volby, protože bytí samo se **stává** formou. Funkcí bytí je vytvářet formu. To je to, co dělá Bůh. Nebo správněji, to je to, co Bůh je.

Bůh je bytím, stávající se formou.

A tím jste i vy.

Takže ve skutečnosti pro vás není nic, co byste mohli **dělat**. A čím méně děláte, tím lépe.

Prostě buďte.

Jen... buďte.

Nyní se podívejme, jestli existuje způsob, jak tuto moudrost aplikovat na fiktivního člověka z našeho příkladu. Vracíme se tím k Pátému kroku.

Řekněme si, že tento muž nevynaložil ani žádný čas, ani žádnou energii na to, aby dostal své bytí do formy, ale spíše dovolil formě, aby se vytvořila sama, **vně** svého místa bytí.

Kdyby to udělal, prostě by se dostal do místa bytí, v němž si přál sídlit, a zůstal by tam bez ohledu na to, **co** by se dělo - dokonce i kdyby se to zdálo být „opozitním“ vůči tomu, co si přál být. A možná by to proběhlo právě tak.

Prostě by **byl** „léčitelem“, kdykoli by šel do „práce“. A stejným „léčitelem“ by byl i doma. I v církvi. S kamarády. A mohl by jím „být“ kdykoli a kdekoli.

To je fakticky to, co by udělal, jakmile by zanechal své snahy „utvářet si život“ děláním toho,

co provádí léčitel pomocí krystalů či masážní terapeut nebo duchovní, děláním čehokoli, co by myslel, že musí dělat, aby „byl“ „léčitelem“...

Jinými slovy, místo aby se snažil být LÉČITELEM, prostě se rozhodl být LÉČIVÝM.

Vrátil se k tomu, co „dělal“ předtím, než se rozhodl stát se léčitelem, což mu téměř okamžitě přineslo peníze.

Vrátila se k němu i jeho žena, a to pro něho bylo zdrojem velkého štěstí. Dokonce i zdraví se mu zlepšilo k normálu, neboť během měsíců, kdy se snažil „být“ jakýmsi „léčitelem“, pomalu scházel ze světa.

Problémem teď bylo: jak se stát tolerantním ke starému zaměstnání, přestože ví, že skutečně chce být léčitelem ?

Odpověď byla jednoduchá. Začal na své zaměstnání pohlížet novým způsobem. Prostě jen novým způsobem nahlížel celý život. Teď totiž viděl každý moment a každou situaci jako příležitost k tomu **být léčivým**. Zvládal život tak, že opozici nahlížel jako **příležitost**

To změnilo celý jeho život. Tam, kde předtím v zaměstnání viděl konflikt a chtěl z něj utéci, se nyní postavil vprostřed něj a přispěl k jeho léčbě. Během měsíců se rozšířila jeho reputace jako léčící osoby. Brzy byl přesunut ze své staré funkce a požádán, zda by přijal práci v oblasti mravní péče o zaměstnance. Ve své církvi se stal hlavou týmu pro blažené bytí. Doma našly manželka i děti nové pohodlí, jež jim nahradilo okamžiky zmatku, konfliktů či zoufalství.

Nikdy předtím tento muž nezažil tak bohatou a báječnou zkušenost toho, čím skutečně je.

Ale šlo to dál. Brzy o něm začali slyšet lidé v komunitě, hlavně o jeho aktivitách v církvi a v práci. Jednoho dne ho jeden přítel požádal, jestli by měl čas a chuť dělat dobrovolníka v organizaci místního hospice. Instinktivně věděl, že to je místo, ve kterém by mohl vyjádřit a prožít tu svou část a stránku, kterou tak toužil rozvíjet. Manželka mu dodala odvalu. Jeho duchovní si myslel, že by to bylo báječné místo pro jeho schopnosti. Zaměstnavatel mu dal na tuto práci každý měsíc jistý počet hodin jen s tím, aby byl tak laskavý a v hospici řekl, že reprezentuje společnost. Jeho práce v hospici se brzy stala „laskavým příspěvkem“ společnosti této charitativní organizaci.

Osazenstvo hospice vidělo jeho zjevnou touhu, schopnost a nadšení pro práci s těmito lidmi - s pacienty i dobrovolníky. Během pár měsíců organizace pochopila, že má ve svém středu velmi cenného člověka.

Pak, jako by ho potkalo „štěstí“, šéf péče o blaho pacientů a rodin v hospici - laik, pracující v těsném souladu s hlavním lékařem - odešel do jiného města za novou příležitostí...

Konec už znáte. Dnes, kdy tento muž už přímo nepracuje s nevléčitelně nemocnými a s jejich rodinami ve své domovské organizaci, cestuje po celé zemi a mluví k osazenstvu hospice i k dobrovolníkům. Napsal knihu, objevil se v televizi, přednášel na univerzitách a v církvích po celé Americe. Nedávno, při jedné z těchto přednášek, byl uveden způsobem, který mu utkvěl v paměti.

„Dámy a pánové“, začal moderátor, „s potěšením vám představuji muže, který zná a hluboce chápe význam slova ‚léčitel‘“.

Tak se to stalo. Kdyby se tento muž snažil být hned advokátem hospice, autorem a aktivistou, nikdy by neuspěl. Nikdy by ho opravdu nemohlo napadnout, že by **dělal** takovou věc.

Nicméně jím je. Je léčitelem.

Dělání následuje bytí tak jistě, jako noc následuje den. Bytí totiž nikdy nelze popřít. Bytí však zná svou odměnu. Muž z našeho příkladu ve své vlastní zkušenosti poznal sám sebe jako „léčivého" dlouho předtím, než se tímto způsobem projevil v hospici.

Nicméně můžete říci, že to byl příklad fiktivní. Skutečně to tak funguje ? Můžete skutečně „být, čím jste" a mimo to si vytvářet spíše život než živobytí ?

Mohu vám říci jen tohle. Byl kdysi muž, který chtěl hluboce zakusit část sebe sama zvanou moudrost a jasnost.

Bylo to odvážné přání, svým rozsahem široké a ve svých implikacích téměř rouhačské. Nicméně to v sobě viděl. Je to část Boha, kterou v sobě viděl. A teď si to přál prožít.

Pátral všude, ale nikde nemohl najít místo „viceprezidenta oddělení péče o moudrost a jasnost".

Myslel, že si vytvoří vlastní firmu, ale svůj koncept nikde neprodal.

Tak své vnitřní bytí přestal nutit do vnějšího dělání. Prostě se jen rozhodl „tím být" bez ohledu na to, co bude „dělat".

Aby získal peníze, šel pracovat do marketinku

a do reklamy. Něco psal. Stal se hostem rozhlasových diskusí.

Pak se jednoho dne přihodilo něco neobvyklého. Měl velmi zajímavý rozhovor s Bohem...

(11)

Kroky a zásady v této knize

(1)

Krok první:

Udělejte si jasno o smyslu svého života.

(2)

První princip:

Život je beze smyslu, a to je pro nás největší Boží dar.

(3)

Krok druhý:

Přeložte svůj smysl z děláním do bytí.

(4)

Druhý princip:

Jste lidským bytím, ne lidským děláním.

(5)

Krok třetí:

Osvojte si hned teď stav bytí, který jste popsali, bez ohledu na to, co děláte.

(6)

Třetí princip:

Vším čím jste, jste proto, že jste si tím vybrali být.

(7)

Krok čtvrtý:

Sledujte opozici a vzývejte ji jako pří' důležitost.

(8)

Čtvrtý princip:

Jakmile se rozhodnete, kým a čím jste, bude se vám zjevovat vše nepodobné.

(9)

Krok pátý:

Umožněte formě, ať se tvoří sama.

(10)

Pátý princip:

Bytí se stává formou.

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

13.5. 2006

IVO A. BENDA